

Serviciul solutionare contestatii

DECIZIA nr. 10 /2011
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. X

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata cu adresele nr. X si nr. X de catre Administratia Finantelor Publice sector X - Serviciul Evidenta pe Platitori persoane Juridice, inregistrate la DGFP-MB sub nr. X si nr. X cu privire la contestatia **formulata de S.C. X S.R.L.**, CUI X, cu sediul in Bucuresti,

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector X sub nr. X, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. X, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de **X lei** aferente obligatiilor datorate in contul impozitului pe profit.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precum si pct.3.9. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. X, organele fiscale din cadrul Administratia Finantelor Publice Sector X - Serviciul Evidenta pe Platitori Persoane Juridice, au stabilit in sarcina **S.C. X S.R.L.**, pe baza evidentei pe platitor, majorari de intarziere aferente obligatiilor datorate la impozitul pe profit in suma totala de X lei.

II. Prin contestatia formulata **S.C. X S.R.L.** solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr.X, invocand urmatoarele argumente in sustinere:

- societatea nu a avut activitate de la infiintare pana in prezent;
- prin Sentinta comerciala nr. X pronuntata in dosarul nr. X de Tribunalul Bucuresti sectia a VI - a comerciala, in temeiul dispozitiilor art.237 alin.4 din Legea nr.31/1990, instanta a dispus dizolvarea societatii SC X SRL, precum si publicarea acesteia in Monitorul Oficial al Romaniei Partea A IV-a, hotararea ramanand irevocabila prin nerecurare la data de 10.06.2008 si inregistrata in Registrul comertului conform dispozitivului hotararii.

In ceea ce priveste accesoriile calculate pentru perioada *ulterioara* deschiderii procedurii dizolvarii, societatea sustine ca acestea sunt nedatorate, intrucat majorarile de intarziere au fost calculate pentru creante nascute *ulterior* datei deschiderii procedurii, invocand art. 122² din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare care prevede : “(1) Pentru

creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere.”

În susținerea cauzei, societatea anexează în copie hotărârea civilă nr. X și a Monitorului Oficial Partea a IV-a nr. 2493/07.05.2008.

III. Fata de constatările organului fiscal, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se țin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X, prin care s-au stabilit în sarcina societății accesorii în suma totală de 636 lei, a fost emisă corect și legal, în condițiile în care societatea este dizolvată prin sentința comercială nr. X, irevocabilă fără nerecurare din 10.06.2008, iar dispozițiile art. 122² din Codul de procedură fiscală au intrat în vigoare la data de 25.05.2009.

In fapt, prin cererea formulată de Oficiul Național al Registrului Comerțului s-a solicitat dispunerea dizolvării judiciare a SC X SRL, conform art. 237 alin 4 din Legea nr. 31/1990, Tribunalul București admite cererea formulată de SC X SRL și dispune dizolvarea societății și publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României – partea a IV a, menționarea în Registrul Comerțului.

Astfel, în data de X s-a pronunțat sentința comercială nr. X prin care s-a dispus dizolvarea societății și rămasă irevocabilă prin nerecurare la data de 10.06.2008.

SC X SRL în data de X depune la organele fiscale teritoriale declarații „100” cu nr. 349671 prin care declară impozitul forfetar pentru trimestrele I, II, III, IV al anului X și pentru trimestrul I și II al anului X. Plățile aferente obligațiilor declarate de societate au fost efectuate în data de X.

Administrația Finanelor Publice sector X calculează accesorii pentru sumele declarate pentru anul X și X și emite decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, prin care s-au stabilit accesorii în suma totală de X lei, calculate în perioada X.

In drept, conform art. 22, prevederilor art. 81, art. 85, art. 86, art. 110, art. 114 și art. 115, art. 119 și art. 120, din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004:

Codul de procedură fiscală:

"Art. 22 - Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

(...) c) obligația **de a plăti la termenele legale** impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti majorări de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii."

Art. 81- " (1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

a) a fost efectuată plata obligației fiscale;

b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale;

c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere și obligația fiscală;

d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii.

Art. 85 - "(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

Art. 86- "Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia."

[...] (6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

Art. 110 – "(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii."

Norme metodologice:

"107.1. **Titlul de creanță este** actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;
- b) **declaratia fiscală**, angajamentul de plată sau documentul întocmit de platitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către platitor, potrivit legii".

Art. 114 – "(2¹) **Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat**, prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, **într-un cont unic**, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile datorate bugetului de stat și a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații de plată.

(2²) **Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile datorate.**

(2⁵) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2¹), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare impozit, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat.

Art.115 – "(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

[...] b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător.[...]

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

- a) **în funcție de scadența, pentru obligațiile fiscale principale;**
- b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;[...]
- c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil."

Art.119 –"(1) Pentru neachitarea la **termenul de scadență** de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art.120 – “(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Potrivit dispozitiilor legale mai sus invocate contribuabilul are obligatia de a achita la termenele legale obligatiile fiscale asa cum au fost inscrise in declaratiile depuse la organele fiscale. Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere incepand cu ziua imediat urmatoare termenului scadent pana la data stingerii sumei datorate si se sting in ordinea vechimii.

Prin OUG nr. 46/2009 privind imbunatatirea procedurilor fiscale si diminuarea evaziunii fiscale, a fost introdus **art. 122²** care prevede urmatoarele:

“(1) Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere.

(2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească irevocabilă a fost desființat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează dobânzi și penalități de întârziere între data înregistrării la registrul comerțului a actelor de dizolvare și data rămânerii irevocabile a hotărârii de desființare.”

In temeiul art. 213 alin (2) din Codul de procedura fiscala coroborat cu pct. 9.1 din Ordinul presedintelui ANAF nr. 519/2005, s-a cerut un punct de vedere Directiei generale de reglementare a colectarii creantelor bugetare, privind aplicabilitatea articolului 122² care prin adresa de raspuns inregistrata sub nr. 997/06.01.2011 ne comunica urmatoarele: “...aceste dispozitii (art. 122²) se aplica numai acelor contribuabili ale caror hotarari de dizolvare s-au pronuntat ulterior datei de 25.05.2009, si nu retroactiv. Mai mult, Constitutia Romaniei prevede expres la art. 15 alin (2) ca legea dispune numai pentru viitor, cu exceptia legii penale sau contraventionale mai favorabile”.

Din documentele existente la dosarul in cauza rezulta urmatoarele:

- In data de X, prin sentinta comerciala pronuntata de Tribunalul Bucuresti, societatea este dizolvata;
- In data de X societatea depune la organele fiscale teritoriale declaratii „100” cu nr. X prin care declara impozitul forfetar pentru trimestrele I, II, III, IV al anului X si pentru trimestrul I si II al anului X;
- Obligatiile fiscale inscrise in fisa sintetica sunt achitate cu intarziere, respectiv X.

Fata de cele prezentate si avand in vedere ca de dispozitiile art. 122² din Codul de procedura fiscala beneficiaza numai contribuabilii ale caror cereri de dizolvare s-au pronuntat ulterior datei de 25.05.2009, rezulta ca societatea datoreaza accesoriile generate, urmand a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de catre SC X SRL impotriva Deciziei de de calcul accesorii nr. X, prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 22, art. 81, art. 85, art. 86, art. 110, art. 114, art. 115, art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.107.1 din Normele metodologice, aprobate prin HG nr.1050/2004:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, emisa de Administratia Finantelor Publice Sector X, prin care a stabilit accesorii in suma de **Xlei**

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.